HODNOCENÍ EFEKTU LÉČEBNÝCH POSTUPŮ U AREÁTNÍ ALOPECIE

Autor: Papajíková K., Pochroń Ł.
Školitel: odb. as. MUDr. Bienová M., Ph.D.
Klinika chorob kožních a pohlavních, LF UP v Olomouci

ÚVOD

Alopecia areata je druhou nejčastější formou nejizvící alopecie. Pacienti zaznamenávají ztrátu vlasů či vousů obvykle v ložiscích, může však dojít i ke kompletní ztrátě vlasů, řas, obočí a v některých případech i ochlupení po celém těle. Etiologie je autoimunitní, přičemž imunitní reakce je namířena proti anagenním vlasovým folikulům. U alopecia areata se předpokládá genetická predispozice a může být sdružena s ostatními autoimunitními onemocněními (autoimunitní thyreoiditida, vitiligo, atopie a jiné).

CÍLE

V posledních desetiletích došlo k vývoji mnoha nových metod léčby. Cílem této práce je vyhodnotit efekt jednotlivých používaných léčebných postupů.

ZÁVĚR

Průběh alopecia areta je velmi individuální a nepředvídatelný. Větší naději na úspěch má kombinovaná terapie. Přesto u mnoha pacientů stále není léčba alopecia areata a jejích recidiv úspěšná. Příslibem pro pacienty je léčba biologická, která je v současnosti ve fázi klinických studií.

VÝSLEDKY
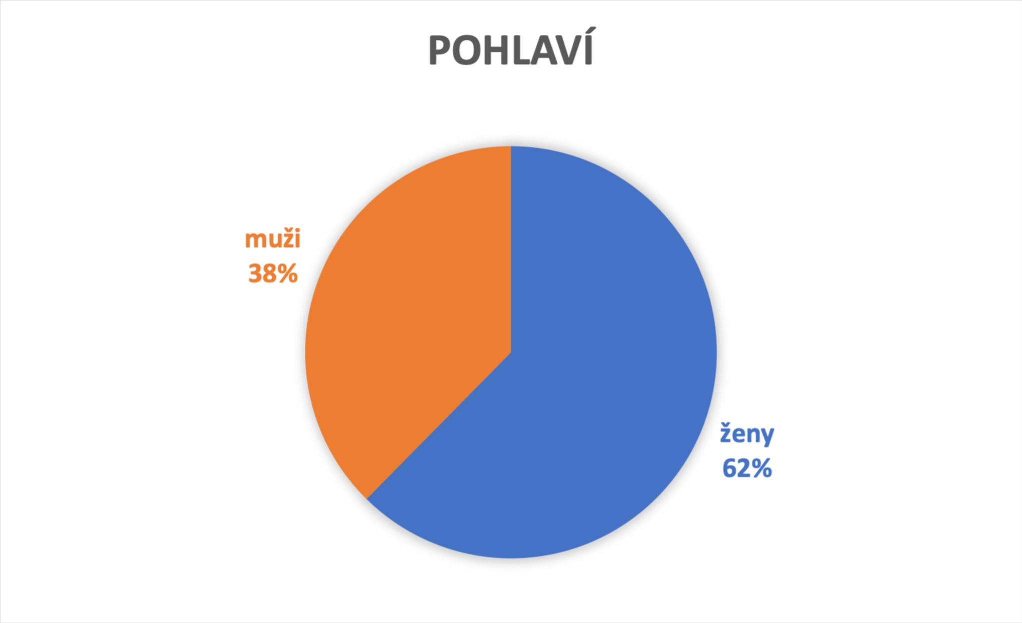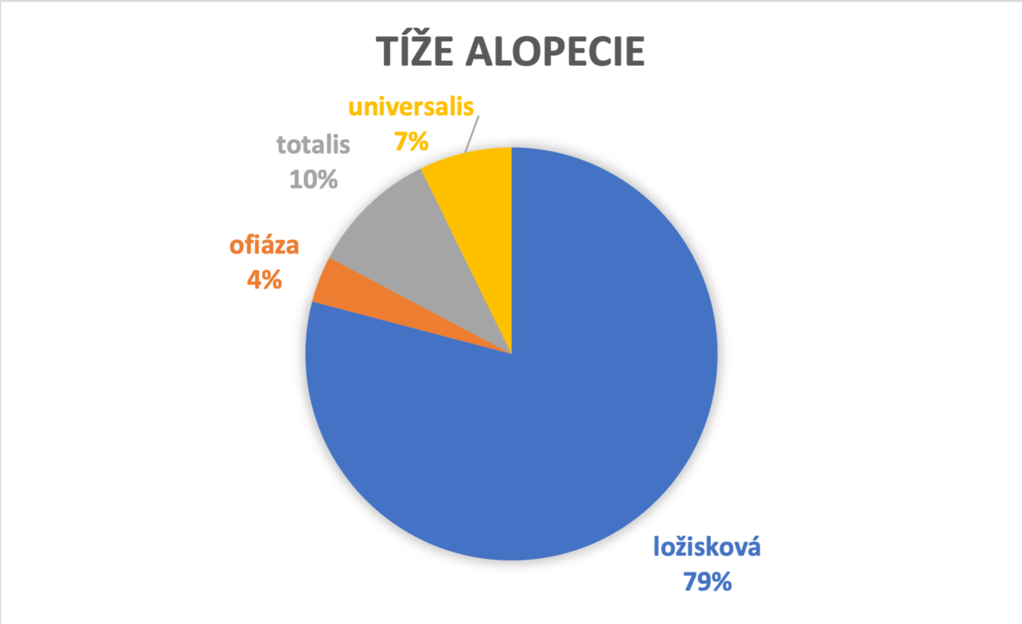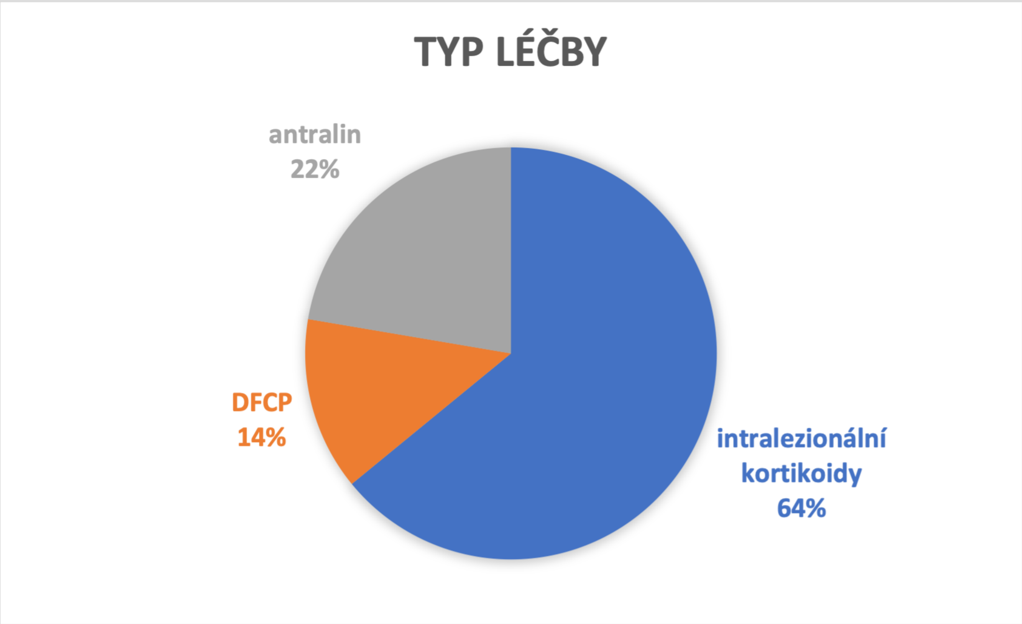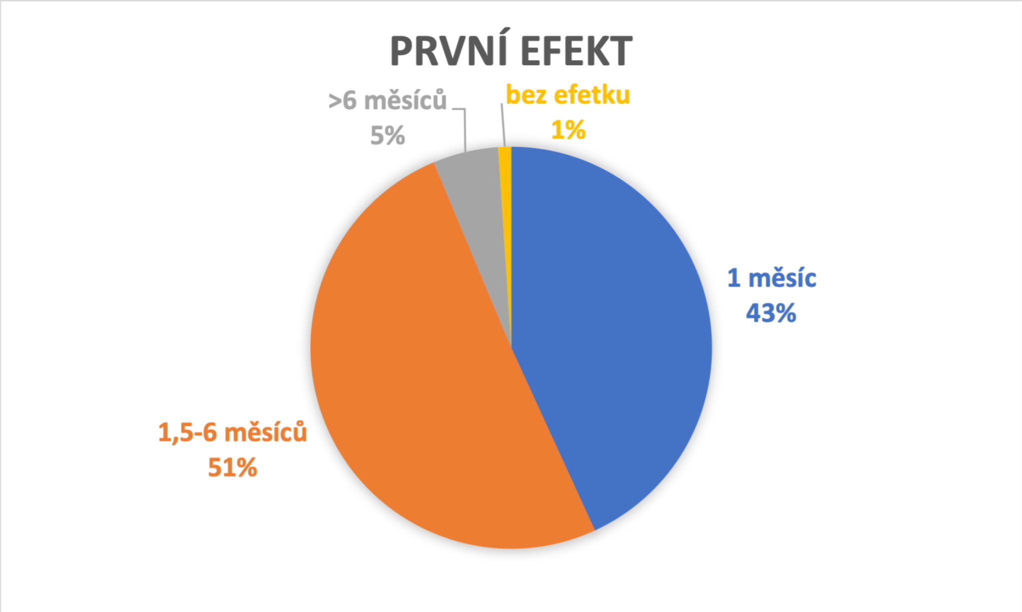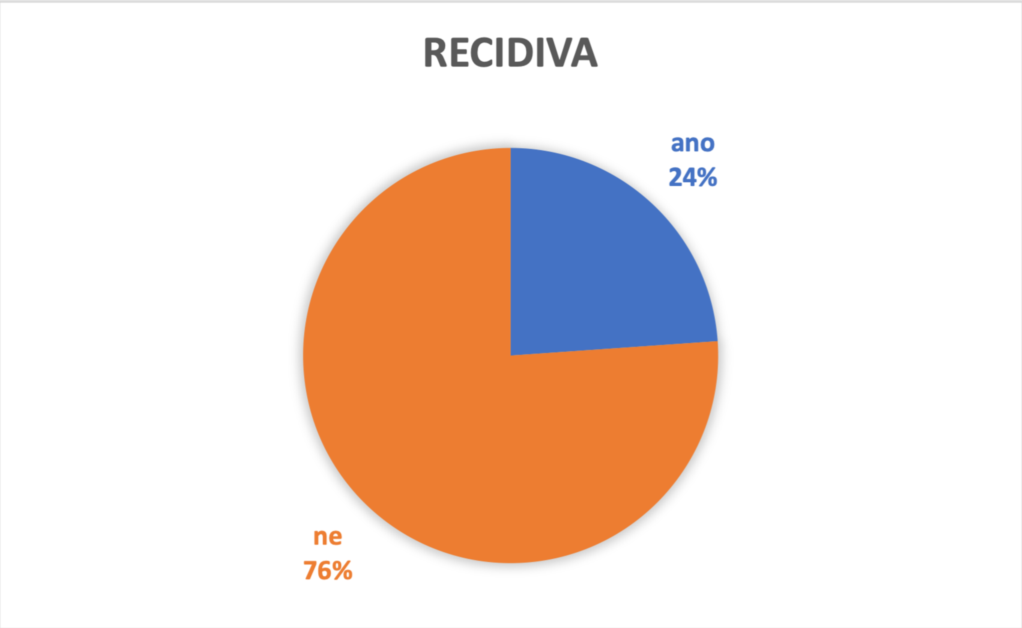
V souboru 118 pacientů, 73 žen a 44 mužů (15 % pacientů mladších 18 let, 27 % pacientů ve věkovém rozmezí 18-40 let, 51 % v rozmezí 41-60 let a 7 % starších 60 let), se s alopecií již dříve potýkalo 39 % pacientů. Nejhojněji využívaným typem léčby byla intralezionální aplikace kortikoidů (64 %), dále pak aplikace antralinu s iritačním účinkem (22 %) a lokální imunoterapie difencypronem (14 %). Běžná byla také lokální aplikace minoxidilu, zejména v kombinované terapii. V rámci podpůrné terapie byly užívány vitamíny, minerály a aminokyseliny s obsahem síry (methionin). Při hodnocení se počáteční léčebný efekt dostavil u 43 % pacientů během 1 měsíce, 51 % pozorovalo zlepšení stavu za déle než 1 měsíc, v období delším než 6 měsíců pozorovalo efekt 5 % hodnocených a bez jakékoliv odezvy na léčbu pak zůstalo 1 % pacientů. Z hlediska tíže alopecie trpělo 79 % pacientů alopecií ložiskovou, 10 % alopecií totální s výpadkem všech vlasů kštice, 7 % alopecií univerzální s výpadkem veškerého ochlupení na těle a 4 % ofiázou, pro kterou je typické chybění vlasů nad ušima a okcipitálně. Projevy v obličeji pozorovalo 26 % pacientů. U 76 % pacientů se podařilo alopecii léčbou stabilizovat, zbylých 24 % pacientů nadále trpí recidivami. 55 % pacientů uvedlo významný vliv stresu na rozvoj a recidivy onemocnění.